

'Paarden verdienen een mooie oude dag'

Stichting Manegepaarden Pensioenfonds

Zes jaar geleden kreeg Carola Poot een paardrijles cadeau voor haar verjaardag. Ze was meteen verkocht en bleef rijlessen nemen. Tot ze op een dag hoorde dat haar lespaard, Joost, 'op rust' stond. "Wist ik veel. Ik dacht dat ie ergens lekker in de wei rondliep. Dus nam ik af en toe wortels voor hem mee, die ik in zijn bak legde, totdat iemand me vroeg waar ik mee bezig was. Bleek dat Joost al weken geslacht was. Echt, ik zakte gewoon door de grond."

Carola had het er moeilijk mee. Het paard, waarop ze met zoveel plezier had gereden, had een beter einde verdiend, vond ze. "Die paarden lopen de hele dag rondjes door de binnenbak, dragen ons door het bos en over het

strand, en zodra ze niet meer zo goed meekunnen, worden ze afgemaakt. Daar kon ik niet mee leven." Ze besloot een stichting op te richten om manegepaarden een fijne oude dag te geven.

Avanti

Als eerste nam ze het paard Avanti van de manege over, 12 jaar oud, artrose en als manegepaard eigenlijk overbodig. "Hij galoppeert nu in de wei als een jonge hengst, weer helemaal opgebloeid." De stichting kende een vliegende start. Veel publiciteit, veel donateurs, Bonfire, het paard van Ankie van Grunsven, werd 'bescherm paard'. Nu, zes jaar later, heeft Carola dertien paarden in de wei staan, tussen Lepelstraat en Nieuw-Vossemeer. De kosten zijn echter ook flink gestegen. Gemiddeld is ze per paard, per maand 200 euro kwijt aan stalling, voer, hoefsmid en dierenarts. En de donateurs worden steeds moeilijker te vinden...

"Wekelijks doe ik zo'n twintig brieven weg. Als er één positieve reactie op komt, is het veel. Ik neem nu alleen nog paarden van een manege aan, mits de manege zelf voor donateurs zorgt. Het is gewoon niet meer te doen voor mij alleen, ik heb er ook nog een fulltime baan bij. Soms denk ik, waar doe ik het voor. Maar als ik dan 's avonds bij de wei kom, en ze komen met dertienen op me af gedenderd om hun appeltje te halen, dan weet ik het weer. Dáár gaat 't om.

Ze hebben ons zoveel plezier gegeven, zo hard gewerkt, ze mogen toch ook wel genieten van een fijn pensioen in de wei."

Helemaal paard

Ieder paard dat ze moet afwijzen, gaat haar aan het hart. "Sommige zijn echt verwaarloosd. Als ik dat zie, kan ik al niet meer weigeren. Manegepaarden zijn vaak in zichzelf gekeerd, wat chagrijnig. Hier gaan ze lekker door het gras rollen en samen knuffelen. Ze worden weer helemaal paard." Het is haar al wel eens overkomen: ze kreeg twee paarden aangeboden, de een met een enorme tumor op z'n hoofd, de ander totaal verwaarloosd. De manege zei, donateurs te hebben, maar dat bleek achteraf niet zo te zijn. Carola heeft het tweetal toch maar een plekje gegeven. "Ze lopen hier nu alweer een paar jaar rond, helemaal veranderd. Geweldig, maar het slaat natuurlijk wel een enorm gat in mijn budget. Ik ga dan ook niet meer kijken van tevoren, anders heb ik hier zo honderd paarden staan."

Kruispunt

Ze is niet alleen gek op paarden, maar op allerlei dieren. Thuis heeft ze een hond, katten en konijnen, allemaal 'afdankertjes'. "Van mijn vriend mag ik nu niets meer in huis nemen," lacht ze. Met haar stichting staat ze op een kruispunt. Als de financiële situatie niet verbetert, neemt ze geen nieuwe paarden meer aan. "Dan hou ik het bij deze dertien, en uiteindelijk komt er dan op een natuurlijke wijze een eind aan de stichting. Al zou ik het heel jammer vinden, want er zijn nog honderden paarden, die een mooie laatste levensfase verdienen." ■

Steun Carola

Wilt u Carola steunen in haar werk? Neem dan contact met haar op en word donateur.

Manegepaarden Pensioenfonds

Watersnip 38

Bergen op Zoom

Tel. 06 513 556 33

Info@manegepaardenpensioenfonds.nl

www.manegepaardenpensioenfonds.nl

Postbank 9557088